

Hort Iași

Nr. 3 Noiembrie 2014

Revista studenților
Facultății de Horticultură Iași

EDITORIAL**SPRE ADUCERE AMINTE ȘI ÎNDEMN LA NEUITARE****REMEMBER****REMEMBER – PROF. GRĂDINARIU GICĂ****VIAȚA DE STUDENT****ERASMUS- THE DIFFERENT EXPERIENCE THAT GAIN FOR VIEW POINT****LUMEA PLANTELOR HORTICOLE****TRANDAFIRUL****LIFE SKILLS OASIS KENYA****HYDROPONICS****ARTA PEISAJULUI****AMENAJĂRI ACVATICE CURIOASE****ILUMINAREA GRĂDINILOR****DELTA DUNĂRII****VINURI****CRAMELE COPOULUI****DIONYSOS MERENI****ISTORIE****ION IONESCU DE LA BRAD****EVENIMENTE****Riscul gândurilor ascunse**

*Zilele astea încerc să fiu simplă, dar mă tem de extreme,
Inima mea e roasă de carii, zace în pod, nu simte nimic.*

Complicat - simplu, dar prea șters.

Nu știu cum, dar caut în taină mirajul zborului.

*Și cad. Din nou cad răpusă de demoralizare, nu mai vreau
Să fiu mică. Unde-i echilibrul? Cuvintele sunt băuturi tari.*

Închid ochii să pot respira. Din plămâni ies aripi.

Nu mai știu să joc baba-oarba.

Să fiu copil? Mi-e frig. Nu-mi pot opri teama.

Sirop, căldură și haine moi, atât mi-aș dori.

Astăzi copilul se joacă după ce-și stinge țigara.

Minodora ISAR

*Facultatea de Horticultură Iași,
Specializarea Peisagistică*

An II

Colectivul redacțional

Redactor-șef: Alexandra FASOLĂ

Redactor adjunct: Ana-Maria Roxana HANGAN

Tehnoredactor: Ana-Maria Roxana HANGAN, Alexandra FASOLĂ

Design revistă: Ana-Maria Roxana HANGAN, Ionuț TUREA

Design copertă: Robert Alexandru IONAȘ

Comitetul de redacție: Alexandra FASOLĂ, Ana-Maria Roxana HANGAN, Robert Alexandru IONAȘ, Ionuț TUREA

Profesori îndrumători: Decan-prof. dr. Lucia DRAGHIA, Asist. dr. Cintia COLIBABA, Șef lucr. dr. Liliana CHELARIU

SPRE ADUCERE AMINTE ȘI ÎNDEMN LA NEUITARE!

IN MEMORIAM - PROF. UNIV. DR. GICĂ GRĂDINARIU

Pe 28 octombrie 2013 **PROF. UNIV. DR. GICĂ GRĂDINARIU** a plecat în altă lume, o lume poate mai bună și mai dreaptă. Probabil, Dumnezeu a avut nevoie de un pomicultor bun, sau de un profesor bun sau, cel mai sigur, de un om bun. Pentru că, profesorul Grădinariu a fost aici, pe Pământ, un împătimit horticultor, un devotat dascăl și un adevărat OM.

Profesorul Gică Grădinariu și-a tras seva din nobila vatră a Botoșaniului. S-a născut în satul Corjăuți și a fost elev al prestigiosului Liceu Teoretic „Anastase Bașotă” din Pomârla, la care au predat profesori de înaltă ținută didactică și unde s-au format caractere și oameni ce au făcut cinste acestor meleaguri.

Locurile natale și educația primită în familie i-au dat puterea de a-și păstra încrederea în oameni, dar și puterea de a gândi și a vedea altfel viața – o viață pașnică, demnă și profund creștină.

Personalitatea sa publică, imposibil de ignorat prin valoare, prin puterea de a decide just, dar și prin temperamentul vulcanic, a mobilizat și a condus la acțiune. A fost opt ani decan și alți șase prodecan al Facultății de Horticultură din Iași, membru al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură și președinte al Societății Române a Horticultorilor, filiala Iași.

A avut vocația de a clădi frumos și bine, iar generozitatea cu care a fost înzestrat i-a dat puterea să înțeleagă faptul că valorile materiale, spirituale și intelectuale trebuie acumulate nu pentru a fi folosite doar în interes propriu, ci pentru a fi dăruite și altora.

În călătoria sa pe Pământ a știut să-și onoreze destinul așa cum se cuvine. A considerat că viața nu trebuie doar trăită, ci trebuie înțeleasă pentru a ști cum să o trăiești. Iar profesorul Grădinariu și-a înțeles menirea și rostul pe Pământ, dedicându-și existența poate mai mult celor din jur, decât în folosul propriu. A fost omul care, consumându-se pe sine, a luminat în jur și i-a încălzit pe ceilalți.

A știut să dea binețe lui Dumnezeu, iar credința sa l-a făcut prieten cu întâmplările frumoase.

A știut să se ridice deasupra vieții, dând sens faptelor sale, convins fiind că se poate apropia de Dumnezeu nu numai prin rugăciune și prezență în Biserică, ci și prin atitudinea față de semenii.

A știut să umple de esență și sens, de frumusețe și bucurie, tot ceea ce a făcut.

A plecat însă la cele veșnice atât de grăbit, încât nu a avut timp să lase câte și-ar fi dorit și ar fi putut să mai facă. Dar a trăit intens, așa încât, cei

60 de ani neîmpliniți au valorat mai mult de 100 de ani.

Aducându-l în memoria celor care l-au cunoscut, facem un îndemn la neuitare. Cei care rămânem în urma celor ce pleacă în lumea veșnică, trebuie să știm că *“despărțirea nu e veșnică uitare, dar uitarea poate fi veșnică despărțire”*. Profesorul Gică GRĂDINARIU nu trebuie și nu poate fi uitat. Nu poate fi uitat de oamenii locurilor natale, pentru care a avut o dragoste imensă și pentru care a făcut un adevărat cult; nu poate fi uitat de familia pe care a venerat-o și a iubit-o; nu poate fi uitat de prietenii alături de care a fost tot timpul și cărora le-a dat puterea să înțeleagă că, mai presus de toate, este omenia și bunătatea; nu poate fi uitat de horticultorii pe care a știut să-i reunească într-o adevărată familie; nu poate fi uitat de studenții și doctoranzii pe care i-a format și le-a călăuzit pașii de-a lungul timpului.

În urma profesorului GRĂDINARIU a rămas imaginea lui însoțită de realizările frumoase și temeinice, dar lipsește prezența lui tonică, luminoasă și optimistă.

În cuvântul rostit la omagierea din 17 mai 2014 de la Pomârla, când primăria comunei i-a acordat titlul de „CETĂȚEAN DE ONOARE – POST MORTEM”, colegul și prietenul prof. dr. Benone Păsărin, decanul Facultății de Zootehnie din Iași, a găsit o minunată formulă de a caracteriza sufletul mare al profesorului, spunând că acesta, „în loc de inimă a avut o floare”.

Poate că și floarea din fotografia ce însoțește aceste cuvinte este întruchiparea inimii profesorului Grădinariu!

Cadrele didactice, studenții, absolvenții și personalul nedidactic de la Facultatea de Horticultură din Iași îi sunt recunoscători PROF. UNIV. DR. GICĂ GRĂDINARIU pentru ce a făcut în slujba horticulturii și a școlii horticole românești.

Îi mulțumim pentru faptul că ne-a oferit nu numai o clipă din viața lui, ci poate viața lui în întregime și îi onorăm memoria așa cum se cuvine, rostindu-i cu respect și dragoste numele.

28 octombrie 2014

Prof. univ. dr. Lucia DRAGHIA
Decanul Facultății de Horticultură din Iași

REMEMBER – PROF. GRĂDINARIU**Prof. dr. Radu E. SESTRĂȘ**

(Gândurile unui prieten și modestul său omagiu pentru Profesorul Gică GRĂDINARIU)

Prof. dr. Gică GRĂDINARIU – prieten, OM, creator și formator de școală

Am străbătut ani la rândul drumul de la Cluj la Iași, cu dorința și nerăbdarea de-al reîntâlni pe dragul și marele meu prieten, profesorul Gică Grădinariu, renumitul decan al horticulturii ieșene...

Oare când l-am întâlnit pentru prima dată? Oare cum ne-am apropiat? Cum mi-a devenit unul dintre cei mai dragi oameni din viață? Cum am avut senzația că l-am cunoscut și am fost prieteni dintotdeauna? E interesant, cum de aceleași sentimente le-a avut întotdeauna pentru el și Adriana, soția mea?

Cât de săracă este viața fără un astfel de prieten... Și totuși, ce frumoasă e viața doar cu reveria, cu amintirea frumoasă a unui astfel de om, a clipelor petrecute împreună, a discuțiilor și împărtășirii ideilor, gândurilor, aspirațiilor, împlinirilor..., sau a 'ceea ce va fi'...

Ce dreptate avea Jorge Luis Borges:

"Cu timpul îți dai seama că deși poți fi fericit cu prietenii tăi, într-o bună zi vei plânge după cei pe care i-ai lăsat să plece.

Cu timpul îți dai seama că fiecare experiență trăită alături de fiecare ființă, nu se va mai repeta niciodată.

Cu timpul îți dai seama că în realitate, cel mai bun nu era viitorul, ci momentul pe care-l trăiai exact în acel moment.

Cu timpul vei vedea că deși te simți fericit cu cei care-ți sunt împrejur, îți vor lipsi teribil cei care mai ieri erau cu tine și acum s-au dus și nu mai sunt ...".

Oare de ce ne dăm seama de aceste adevăruri atât de târziu, doar 'După un anumit timp'...? Oare Jorge Luis Borges când și-a dat seama? Dar eu? Dar profesorul Grădinariu?... Sunt sigur că el le cunoștea dintotdeauna... Sunt sigur că el n-a avut nevoie niciodată să le-nvețe... Aceasta, pentru că adevărurile respective erau în natura lui. În mintea, în spiritul lui, în felul lui de-a fi, de-a se comporta cu cei de-alături... O minte, un spirit, un 'fel de-a fi', specific oamenilor mari, aleși, elevați... A celor predestinați...

Profesorul Gică Grădinariu a fost un astfel de OM... Un om care, în mod clar, a lăsat celui de-alături sentimentul trăirii unei experiențe unice, irepetabile... Un om care știa că, în realitate, cel mai bun nu e viitorul, ci momentul trăit exact în acel moment... Și a trăit intens fiecare moment, cu toată ființa sa, fără teama de epuizare sau 'ce va fi'... Cu dragoste, bunătate, generozitate, inteligență, dedicație, multă muncă, pasiune, frumusețe... Cum putea altfel să devină unul dintre cei mai cunoscuți, valoroși, recunoscuți, profesori universitari? Recunoscut în pomicultura românească drept un specialist de cea mai mare anvergură, dar și un profesor din

categoria 'dascălilor' simbol, care rămân nemuritori în conștiința generațiilor de elevi și studenți pe care i-a format. Un profesor care a iubit, susținut și promovat necondiționat horticultura românească, confundându-se cu ea, care și-a pus amprenta asupra istoriei acesteia în ultimele decenii, încercând să răzbată la lumină prin hățișul birocrăției, 'sistemului', 'structurilor', netemeinicia vremurilor, diletantismul, fățarnicia și ipocrizia unora... Un om care s-a dedicat profesiei, muncii, dispus oricând să-și sacrifice energia, timpul, sănătatea pentru a contribui la știință, cercetare, progresul cunoașterii în horticultură, dezvoltare academică, formarea și educarea generațiilor de tineri, atât profesional, cât și intelectual și spiritual... Facultatea, universitatea, precum și Iașul academic nu puteau avea un reprezentant mai bun...

Numele profesorului Gică Grădinariu a fost parcă predestinat pentru horticultură... Prin el, horticultura ieșeană a oferit horticulturii românești o figură luminoasă, care va rămâne înscrisă în galeria marilor oameni de știință din țara noastră. Cu cât drag l-am numit 'Decanul Horticulturii Românești', 'Decanul Decanilor', sau 'Decanul de platină'... Cu câtă prietenie, admirație și respect au fost acceptate aceste denumiri de toți reprezentanții de vârf ai comunității academice din domeniu din țară... Ca decan, profesorul Grădinariu a reușit nu numai să construiască o imagine excepțională a Facultății de Horticultură din Iași, ci să construiască relații profesionale, științifice, dar și de colaborare și de prietenie, nemaîntâlnite, cu membrii facultăților de profil din Cluj-Napoca, București, Timișoara, Craiova... La Cluj, profesorul era deosebit de cunoscut și iubit, bucurându-se de o considerație aparte. Pe parcursul peregrinărilor noastre în diferite misiuni de evaluări academice prin țară (de la Constanța la Timișoara, sau de la Târgu-Jiu la Oradea etc.) am avut ocazia să mă conving că peste tot era privit cu respect și considerație. Avea o capacitate aparte de a pătrunde în esența lucrurilor, de a evalua totul cu spirit analitic, de a îmbina exigența cu bunăvoința, în dorința și convingerea că totul se poate îmbunătăți, înfrumuseța, înnobila... În afara programului oficial, discuțiile noastre reveneau asupra muncii și problemelor întâlnite. Dezbaterile noastre îmi ofereau ocazii nesfârșite de uimire: era clar că dorința de bine, generozitatea, convicțiunea că totul va fi bine, că totul se poate îmbunătăți, înfrumuseța, înnobila, făceau parte din natura profesorului. Îmi era evident că o astfel de abordare, capacitate, putere (...) făceau parte din apanajul unor oameni înzestrați cu forță, generozitate, putință de-a îndeplini misiuni nobile... Discuțiile noastre continuau pe diverse planuri: de la problemele din învățământul academic și cercetarea științifică, la cele

de familie, sau chiar filozofie... Ce mult ținea la familia lui! Vorbea cu nespuse dragoste și admirație despre întreaga familie, despre copiii săi, era atât de mândru de ei și se bucura enorm, odată cu fiecare din realizările lor... Ce mult îndrăgea satul natal și ce mult vorbea despre Pomârla, localitatea în care și-a petrecut frumoșii ani de școală! Câte a făcut și mai avea de gând să facă pentru școala și copiii de acolo! Dar pentru Iași, superbul oraș academic în care se respiră cultură, în care abia așteptam să ajung când aveam ocazia, cu bucuria că revăd un prieten drag! Ce frumos e Iașul și prin prisma horticulturii și peisagisticii! Gică m-a uimit continuu și prin capacitatea și puterea de muncă, implicarea în activitatea de edil al orașului, modul cum reușea să îmbine munca academică și administrativă, catedra și cercetarea, cu activități obștești sau chiar filantropice, fiind preocupat de frumusețea Iașului, de omagierea personalităților din trecut, de susținerea, formarea profesională, intelectuală, culturală și spirituală a studenților (apropro de serile horticulturale ieșene...), a elevilor din Pomârla...

Unii oameni au puteri neobișnuite, lasă în urma lor mai mult decât alții în zeci de vieți... Sunt formători de minți tinere, înnobilează și-i îmbogățesc spiritual pe cei de-alături. Lasă amintiri prin care trăiesc în mintea celor care nu-i uită, sau intră în patrimoniul cultural-spiritual al nației... Li se fac monumente, numele lor este dat unor amfiteatre, străzi, parcuri etc. Cei care avem privilegiul să cunoaștem astfel de oameni, să în-

vățăm de la ei, sau, mai mult, să le fim prieteni, avem conștiința măreției, generozității sau frumuseții lor. Și, peste toate, rămâne bunătatea, modestia, simplitatea, curățenia sufletească care poate să-i caracterizeze... Rămâne unicitatea unor clipe trăite împreună, care-ți pot oferi și acum bucuria unor noi sensuri sau semnificații ale vieții... Cum s-ar putea uita astfel de momente, mai ales dacă ele s-au petrecut aievea în unele locuri unice... la umbra geniului lui Brâncuși (la 'Masa tăcerii' sau 'Coloana Infinitului'...), la malul mării..., conferindu-ți sentimente inefabile, de eternitate sau efemeritate a vieții, de ineluctabilitate sau predestinare, de infinitate sau...

Îmi amintesc mereu, ca într-un vis îndepărtat, plimbarea noastră pe malul mării, în Constanța, pe faleză. Parcă a fost un vis, sau o secvență dintr-un film văzut demult, în care nu-mi mai dau seama dacă imaginile erau color sau alb-negru... sau cenușii... Ne apropiam de Casino, era o atmosferă sumbră, cerul foarte înnorat, lumină difuză, valurile supărate loveau surd, cu putere, tripozii de beton. Puțină lume, și aceea speriată de iminenta ploaie sau furtună, ne împiedica discuțiile parcă însuflețite de freacă și mirosul mării, pe fondul zgomotului valurilor și al țipetelor izolate de pescăruși. De aproape, cazinoul era la fel de sumbru ca vremea... Numeroasele panouri de la intrare, pe care erau scrise de mână gândurile, ideile, obidia celor care nu puteau înțelege starea jalnică în care a ajuns și era lăsat maiestuosul cazinou de odinioară, simbolul Constanței, ne-au făcut curioși să vedem ce este în interior. Culmea, era deschis, se putea vizita! La intrare, am fost invitați să ne punem căști de constructori pentru protecție, pentru evitarea unor accidente nedorite (!). Dacă afară atmosfera era sumbră datorită vremii, în interior parcă devenea și mai apăsătoare datorită "decorului"... Era de necrezut! Săli mari, goale, cu pereți și tavane scorjite, din care se desprindea tencuiala (abia am realizat motivul grijii față de integritatea celor care doreau să viziteze cazinoul...). Pardoseala acoperită în totalitate de moloz, geamuri și vitralii murdare sau sparte, lemnul masiv de la scări și ornamente, precum și candelabrele impozante (mai degrabă ce-a mai rămas din ele) lăsate să se distrugă în totalitate... La etaj, în sala de bal, câțiva porumbei năucii de întuneric și praful din tavanul ornamental fals cu nișa dreptunghiulară unde-și făcuseră cuibul au început agitați să dea din aripi, pornind o adevărată avalanșă de moloz... Noroc că nu prea erau vizitatori care să fie puși în pericol de bucățile de tencuială căzute, noi fiind printre puținii care am avut curajul sau curiozitatea de-a vedea filmul întunecat care ni se derula în fața ochilor... Cel puțin decorul și atmosfera sumbră parcă te introduceau într-un adevărat film de groază..., sau într-un film vechi, alb-negru, cu stafii... Pentru că era tot mai întuneric (probabil instalația electrică era demult compromisă) ne-am hotărât să vizităm înainte de plecare sălile dinspre mare, de unde, pe vremuri, se ieșea pe terasele luminate de lampioane și se putea admira peisajul nocturn, valurile albe, înspumate în întunericul nopții, sau luna oglindită în valurile

marii. Am intrat în salonul mare și..., surpriză!... Am rămas năucit... Aceeași imagine, ca în celelalte săli, parcă după un război sau cataclism. Sala largă, mare, spațioasă, însă cu pereții fără tencuială, moloz și resturi de scânduri rupte pe jos, geamuri mari, de sus până jos pe peretele dinspre mare, la fel de murdare sau sparte ca în celelalte încăperi. Poate totuși, mărimea lor, sau perspectiva mării, făceau ca sala să fie mai luminoasă... Nu! Lumina, surpriza, venea dintr-un anumit loc, dintr-un colț al sălii, care ne-a atras privirea și ne-a provocat o uimire copleșitoare! Acolo era ceva ce parcă nu ne venea să credem ochilor! Ceva ce contrasta izbitor cu tot ceea ce văzusem în ruina care devenise cazinoul de odinioară! Era o tânără, incredibil de frumoasă, parcă o prințesă sau o zână, îmbrăcată într-o rochie lungă de bal, de un albastru diafan, împodobită cu floricele de aur și diamante! Imaginea și neașteptata ei apariție în încăperea mare, pe un fundal cu pereții suri și scorojiți, cu resturile de tencuială și grămezile de moloz, geamurile mari, largi, murdare sau sparte, dar prin care se puteau vedea și auzi valurile mării ne-au lăsat fără grai! Contrastul era amplificat de gri-ul mohorât peste care se suprapuneau în colțul salonului culorile feerice și lumina intensă de care era parcă înconjurată fata... Ne-au trebuit câteva clipe să ne dezmeticim, să-l vedem în apropiere și pe tânărul artist care-i făcea fotografii feței-model... Am ieșit din cazinou buimăciți de senzația avută, melanjul dintre vis și realitate, feerie și degradare, frumusețe și urâtenie, clipă și eternitate..., amintire-imagine trecătoare sau nemurire...

Oare de ce unele momente din viață ne lasă astfel de sentimente? Oare de ce ne rămân în minte și le revedem nesfârșit, cu ușurință sau greutate, cu nostalgie sau regrete, cu liniște sau spaimă, cu împăcare sau resemnare... Dar cât sunt de minunate sentimentele care ne trezesc aduceri-aminte de oameni dragi, de clipe frumoase petrecute împreună, pline de melancolie, de reverie... și poate de speranță... Clipe sau oameni care pot însemna feeria de lumini și culoare în marea difuză și cenușie din secvența precedentă, sau din starea de amfibolie din unele etape sau secvențe ale vieții... Sunt momente aureolate, cristaline care rămân în mintea, în memoria noastră. Cum îmi rămân în minte clipele în care l-am văzut pe profesorul Grădinariu prima, dar și ultima dată (în Cluj, intrând în biroul meu, cu puține zile înainte de trecerea lui 'dincolo', în nemurire)... un chip luminos, un spirit frumos care te înconjură și care umplea totul în jur... Care-ți inspira optimism, încredere, speranță... '... Hai, lasă' (cu sensul de 'fii liniștit', 'ai încredere'...), 'va fi bine...'... Sigur că va fi bine! Dar să nu uităm cât de trecători suntem prin viață... Să nu ne uităm 'misiunea'... Să lăsăm ceva după noi... Să fim buni, să fim frumoși 'în interior', să fim generoși...

Ce frumos era întotdeauna drumul spre Iași, cu speranța și bucuria revederii marelui prieten, Gică Grădinariu... Ce greu a fost drumul de la Cluj la Iași din 31 octombrie 2013, ziua 'plecării' prietenului drag... încărcat de durere și tristețe, de sentimente acute de disperare, nimicnicie a vieții, deznădejde... Liniștea, plânsul

Adrianei, liniștea... Teama că vom ajunge. Că el nu va mai fi... Liniștea și alinarea dată de muzica surdă, repetată la nesfârșit în auz a lui Jon Hopkins, '*Breathe this air*'... Versurile... Amintirile... Imaginile de o frumusețe ireală și semnificațiile profunde ale clipului, amestecate cu imagini retrospective ca niște flash-backuri în care apăream alături de el... Împăcarea?

*"I wake and I miss the seawhat can I miss the etherI
sleep and I wish for not a thing at all.
but the rest of the rest will take me
the rest of the rest that will take me,
breathe air.*

*Now, which of these things matter?
Or give it does the same
But none of the miles I will be,
The burden can not find me.*

(Can you breathe?)

*Now, which of these things matter?
Or give it does the same
But none of the miles I will be,
The burden can not find me.*

*I wake and I miss the sea, What can I miss that matter?I
sleep and I wish for not a thing at all.
But the rest of the rest that will take me
The rest of the rest that will take me.*

*Now, which of these things matter?
Or give it does the same.*

(Breathe air)

*But none of the miles I will be,
The burden can not find me.
Cause see the air, the earth are not a thing at all
Cause see the air, the earth are not a thing at all
But the rest of rest
Cause see the air, the earth are not a thing at all
But the rest of the rest
Cause see the air, the earth are not a thing at all."*

...Da, împăcarea, liniștea, speranța au revenit! În 17 mai 2014, la Pomârla, Botoșani! Locul în care profesorul universitar Gică Grădinariu a făcut școala, aproape de satul Corjăuți, unde s-a născut în 18 mai 1954... Un loc superb, un loc minunat (despre care Gică îmi povestea de atâtea ori cum *va fi...*). Aici, într-un mic părculeț, cu multe flori și arbuști, cu nucii bătrâni care-i plăceau atât de mult profesorului încă de când era elevul îndrăgostit de horticultură, în prezența unei asistente numeroase, elevi, studenți, universitari, oficialități, draga lui familie, s-a inaugurat un amfiteatru splendid, în aer liber. Un loc mirific (care-i poartă numele), unde, în semn de prețuire pentru tot ce a făcut în viață, familia, comunitatea locală, primăria, prefectura i-au ridicat un excepțional monument... Descătușarea a venit în

momentul în care eram pe scenă și încercam să rezum, în fața unui amfiteatru plin, câteva gânduri despre profesorul Grădinariu, reproșându-mi în sine timpul, efortul și energiile consumate de Gică de-a lungul anilor în care am desfășurat împreună diferite acțiuni de evaluări academice prin țară, munci universitare administrative sau de cercetare... Dacă timpul fusese deosebit de frumos în acea dimineață, parcă brusc, după ce cu puțin înainte s-a înnorat rapid, imediat după ce am început să vorbesc, a început să cadă o ploaie puternică, zgomoasă, de vară. Stropii mari și iuți se spargeau cu rapiditate de padiment, împrăștiindu-se în picături mici... Sub razele soarelui, pe jumătate ascunse de norii joși și amenințători, picăturile de ploaie răsfirate străluceau ca artificiiile... S-a iscat rumoare, oamenii din amfiteatru încercau să-și caute o umbrelă sau pelerină cu care să se protejeze, unii au alergat pe scenă, la adăpostul acoperișului amfiteatrului... Brusc, la fel cum a început, ploaia s-a oprit, soarele a ieșit de sub nori, strălucirea lui amplificând culorile și inundând cu o puternică lumină părculețul. De pe scena plină de martori ai frumosului eveniment, pregătindu-mă să-mi continui scurta alocuțiune, privirea mi s-a îndreptat spre monumentul sfințit de preoți cu câteva clipe înainte. Soclul alb răsfărgea puternic, orbitor razele de lumină, iar statuia – bustul profesorului – se profila senin pefundalul unui cer de un albastru intens, infinit, dar cu nori albi, apropiați de pământ, vătoși, jucăuși, prietenoși... Am avut din nou senzația amestecată a unui *'dèjà-vu'* cu unicitatea unor momente extrem de rare în viață... A unor clipe unice care ne rămân pentru totdeauna în memorie, care ne înseninează viața... Chipul profesorului strălucea în soare, părea atât de împăcat, mulțumit, fericit... îmi zâmbea și parcă-mi spunea cu subînțeles: ... *'Hai, lasă..., totul va fi bine'...*

Cât de săracă este viața fără un astfel de prieten... Și totuși, cât poate fi de frumoasă viața doar având amintirea unui astfel de om, a clipelor petrecute împreună, a discuțiilor și împărtășirii ideilor, gândurilor, aspirațiilor, împlinirilor..., sau a 'ceea ce va fi'... A faptului că viața este atât de efemeră, că pierdem cele mai frumoase momente din viață nedându-ne seama de unicitatea lor, de faptul că ele sunt irepetabile... Sunt convins că, la fel ca pentru Jorge Luis Borges, stihul *"Cu timpul vei învăța că încercând să ierți sau să ceri iertare, să spui că iubești, să spui că ți-e dor, să spui că ai nevoie, să spui că vrei să fii prieten, dinaintea unui mormânt, nu mai are nici un sens"* era și pentru profesorul Gică Grădinariu o axiomă. Poate și de aceea a știut să-și trăiască viața intens, învățând, muncind, edificând, transmitând învățătură mai departe, trecând prin viață fără teamă, cu încredere (*"la înmormântarea mea să-mi cântați 'Hristos a înviat din morți'"*), fără să dorească să lase în urmă regrete, iubind și iertând cât a trăit, arzând ca o flacără, ca cele mai frumoase artificii, lăsând în urmă prietenii, amintiri nepieritoare, oameni dragi, generații de tineri și minți formate de spiritul lui...

Pe scena amfiteatrului din parcul care-i poartă numele, n-am mai avut regrete, nu m-am mai gândit că

viața este uneori atât de nedreaptă, că probabil profesorul Gică Grădinariu mai putea face atât de multe lucruri în viață, că... Nu, am realizat doar faptul că el a oferit enorm... Am avut convicțiunea că mi-a zâmbit de 'dincolo', că a fost împăcat cu tot ceea ce a făcut în viață, că mi-a dăruit și mie o parte din timpul și puterea lui de dragoste și prietenie. M-am convins că prin acea statuie spiritul lui va dăinui peste vremuri și locuri, va inspira și va fi un model pentru alte generații de copii, de tineri... Monumentul lui din Pomârla, la fel ca mormântul din Galata și biroul de lucru de la universitate, vor fi locuri de aducere-aminte, puncte de referință pentru apropiați, de peregrinaj pentru familia și descendenții lui, pentru prieteni, pentru cei pe care i-a format, pentru cei pe care i-a iubit și l-au iubit, și în amintirile cărora profesorul Gică Grădinariu va continua să trăiască frumos...

Prof. dr. Radu E. SESTRAS

Decanul Facultății de Horticultură din Cluj-Napoca

Prof. dr. Vasile VÎNTU (Rector, USAMV Iași) și Prof. dr. Radu SESTRAS (Decan, Facultatea de Horticultură din Cluj-Napoca)

Omagiu Profesorului Gică GRĂDINARIU

Pomârla, Botoșani, 17 mai 2014

ERASMUS: The different experience that gain for view point

Firstly I will introduce myself: My name is Arda ATAY and I'm a 22 year old man. As you can understand from my name, I'm from Turkey. I'm a fourth year bachelor student at Ankara University Faculty of Veterinary Medicine. This year I came to USAMV-Iasi for Erasmus LLP. I will try to tell you about my Erasmus experience.

What is meaning of "Erasmus LLP" for me?
Why did I want to join this programme?

If you think elementarily, you find out the meaning. Treasure had implicated to vocabularies: "**Erasmus Long Life Programme**", for me, it means improve yourself forever and discover new stuff: cultures, people, cities, countries, foods, friends, music...

When I studied in high school, I heard something about Erasmus LLP. I searched it, and then I decided. Thus I can do whatever I want. I can make my dreams come true. Normally you can stay for one semester but I changed my opinion and now I'm still here. Me and my colleague are making plans to go to other European and Balkanic countries.

Normally I wanted to go to Poland and I entered to language exam. I took my result. So that I wrote my options: Poland- Warsaw, Poland- Lublin and Romania- Iasi. I was accepted in the latter.

Beginning of the adventure...

September, 2013. I came here and my adventure began. But firstly I thought <<What am I doing to Romania?>> It was the first shock for me. And I've made it through that initial shoc. Because I had an idea and I wanted to accomplish that. I had made a plan.

When I came here, there were a lot of Turkish students from Van and Elazig. We met with them and the other Erasmus students. As the time went by, we established our big Erasmus family. We did a

lot of stuffs with them.

Now, I'll share a slice of my Erasmus life. If you are far from home, you can feel different emotions influencing what you are doing. In Iasi, I believe that we did a lot of things like our home: Sacrifice day, tea parties, go trips, barbeque party and more than them. For example, Sacrifice day is the most important day for us. We slaughtered a sheep or cow. And we shared these meats and we prepare foods for eat our friends and family.

I visited places in Iași with Fasolă Alexandra that is my pathfinder. I visited lots of historical places, churches, Botanic Garden, museums with her and she answered all of my questions.

Tea is the most important drink for us and we prepare it every day for breakfast. But we have some friends that wanted to taste Turkish Black tea. And also Turkish coffee... Turkish people says: *"One of couple Turkish coffee has remembrance forever..."*.

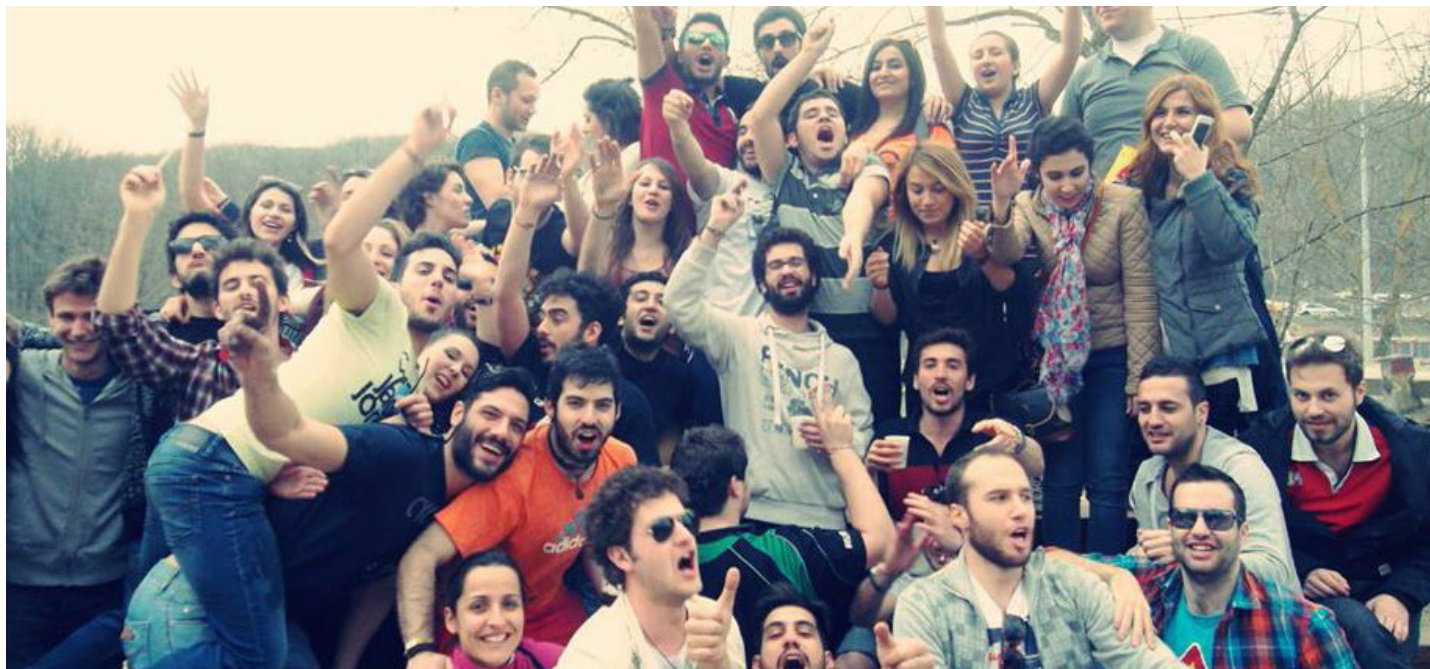
We visited a lot of cities in Romania and Ukraine: Bucharest, Braşov, Piteşti, Suceava, Chervivetski, Lviv.

Finally, Erasmus is a dream that whatever you want, you can find yourself and you can understand your path for this life. I hope you will choose going somewhere via Erasmus.

"Bună ziua" from big Erasmus 2013-2014 family!

Arda ATAY

*Ankara University, Faculty of Veterinary Medicine,
Turkey*

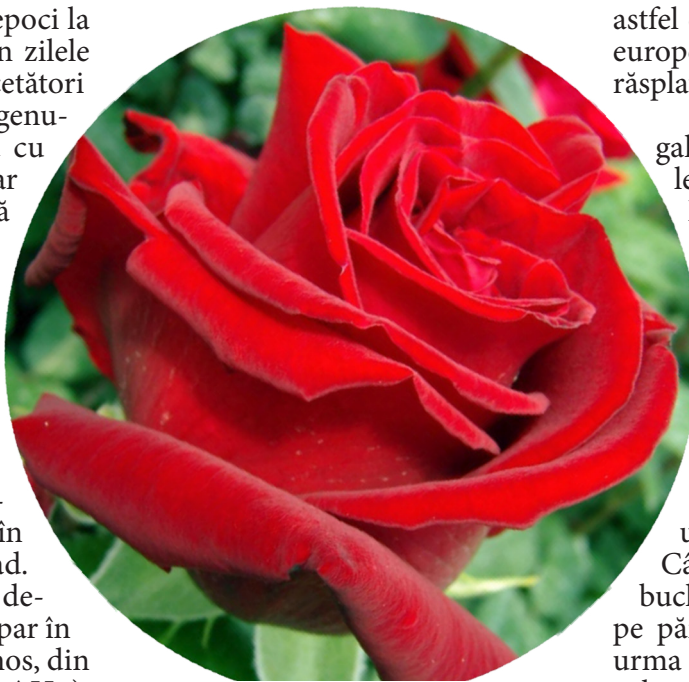
TRANDAFIRUL - mesagerul sentimentelor prin culori

Trandafirul a străbătut epoci la rând până să ajungă în zilele noastre. Unii cercetători apreciază că specii ale genului *Rosa* au apărut în urmă cu cca. 35 milioane de ani, dar cultura trandafirului datează de aprox. 4500 de ani. Este foarte probabil ca centrul de origine al trandafirului să fi fost Asia Mică și Centrală, de unde s-a răspândit apoi pe tot globul. Din anii 2600 î.Hr., din vremea regelui Sargon, datează una din cele mai vechi scrieri despre trandafir, descoperită în săpăturile de la Ur și Akkad. În Europa, primele dovezi despre existența trandafirului apar în fresce din Palatul regelui Minos, din Knossos, Insula Creta (1700 î.Hr.), iar Homer este primul autor grec ale cărui scrieri omagiază această floare în *Iliada* și *Odiseea*. Din Grecia, trandafirii au fost aduși în Roma antică, în Africa de Nord, Sicilia și Spania.

În cazul trandafirilor, culoarea a fost dintotdeauna cea care a exprimat sentimentele pe care vrem să le transmitem. Prin aspectul ei, floarea exprima eleganță și se pretează la orice eveniment, iar prin culoare, persoana ce o dăruiește poate să-și exprime gândurile și sentimentele, fără să fie nevoită să spună vreun cuvânt. Semnificațiile culorilor s-au mai schimbat, dar majoritatea s-au păstrat peste ani.

Trandafirul roșu a reprezentat și o să continue să reprezinte dragostea și pasiunea. În jurul culorii roșii sunt o mulțime de legende antice. O legendă grecească spune că a luat naștere din trupul unei nimfe foarte dragi zeiței Chloris (zeița florilor), iar parfumul, strălucirea, veselia și spinii i-au fost dăruite de ceilalți zei. Alte legende spun că s-ar fi născut din zâmbetul lui Cupidon, iar spinii sunt săgețile lui.

Persanii leagă trandafirul roșu de o poveste ce spune că o privighetoare era îndrăgostită de el (la început fiind alb) și într-o zi l-a îmbrățișat așa de tare încât spinii i-au străpuns inima și sângele a transformat floarea din albă în roșie. O legendă românească spune că floarea a fost creată de către

Dumnezeu, iar spinii de către Diavol.

Trandafirul alb reprezintă puritatea, pacea și înțelegerea. Cu toate că nu întrece trandafirul roșu în preferințele oamenilor, este totuși destul de apreciat, considerându-se, în multe cazuri, că l-a precedat pe cel roșu. De aceea, sunt multe mituri și legende ce îl redau din cele mai vechi timpuri.

În Grecia se spune că acesta a apărut când zeița Afrodita a ieșit din mare și era înconjurată de o cunună de astfel de trandafiri, născuți din spuma valurilor.

În legende privind Grădina Raiului, se spune că toți trandafirii din grădină erau albi, dar atunci când Adam și Eva au produs păcatul strămoșesc, de rușine s-au transformat în roșii.

La început, trandafirii albi au avut semnificația dragostei adevărate, dar mai târziu aceasta a revenit celor roșii.

Trandafirul alb mai este cunoscut sub denumirea de mireasă, fiind floarea clasică a acestui eveniment. Totuși, în unele culturi, reprezintă doliu și suferință.

Trandafirul galben este asociat cu bucuria, prietenia, fericirea și libertatea, promisiunea unui nou început. Însă, pe vremea Reginei Victoria a Angliei semnifica gelozia. În Evul Mediu, în timpul Papei Leon al IX-lea, s-a inițiat tradiția trandafirului auriu, ce presupunea trimiterea anuală a unui

astfel de trandafir către unui monah european, ca semn al stimei și ca răsplată a bunei credințe.

Apariția trandafirului galben este descrisă într-o legendă arabă ce spune că Profetul Mahomed, simțind că soția îl înșală, i-a cerut sfatul Arhanghelului Gavriil. Acesta i-a spus că dacă lucrul pe care soția sa îl ține în mână, când el intră în casă, îl va arunca jos iar acesta își va schimba culoarea, înseamnă că îl înșală. Ajuns acasă, soția l-a întâmpinat cu un buchet de trandafiri albi.

Când Profetul i-a cerut să arunce buchetul, trandafirii albi, ajunși pe pământ, au devenit galbeni. În urma acestei povești, pentru musulmani, trandafirul galben a primit semnificația lacrimii Profetului Mahomed.

Trandafirul violet/mov este considerat regal și mistic. Sugerează măreție și așteptări ridicate când vine vorba de îndeplinirea unei sarcini. Poate fi folosit ca mod de a impresiona o persoană, semnifică încântare și dorință, sau poate fi un semn de avertizare.

La trandafiri, *albastrul* este culoarea armoniei, imposibilului și speranței semnificație determinată de faptul că această culoare nu există în mod natural la trandafiri și pentru că lucrările de ameliorare, prin tehnici de inginerie genetică, nu au dus decât la un succes parțial. Deoarece este o raritate naturală, asta aduce cu ea și semnificația efortului depus pentru realizarea unui obiectiv. În cultura chineză reprezintă speranța în cazul unei iubiri imposibile, iar în cea bulgară, îndeplinirea oricărei dorințe celui ce descoperea un astfel de trandafir. Reprezintă și incapacitatea de a înțelege sau a avea ceva pe deplin, rămânând permanent un mister nedeșluit, un simbol al precauției și discreției, al noilor oportunități și posibilități. Acest trandafir emană un farmec aparte și un mister unic, ce nu se lasă descoperit de la sine, ci necesită o anumită determinare.

Alexandra-Iuliana TANASĂ
Facultatea de Horticultură Iași,
Specializarea Peisagistică
 Anul IV

Though different, all human beings deserve to be treated equally and accorded equal chances and opportunities. Ideally this is what the world should be like and everybody from The Gambia to Peru would have to their access an equal world for them to thrive in. However, in the 21st century the world is far from this ideal situation and every day children are born into this world that immediately places them in a certain strata in society depending on their gender, the location where they are born and the social class of the family in which they are born. This, it must not be assumed, is by no choice or fault of these children. As such, depending on all these factors and others, children right from birth may become marginalized by society. Any time a society pushes a group to its margins it subtly passes the message that the struggle just started and often for these children it becomes a dicey sort of life. The marginalized groups retaliate in different ways and find ways to fend for themselves and acquire access to the basic amenities that they should have an access to but do not have. One such group is Life Skills Oasis Kenya.

LIFE SKILLS OASIS KENYA

Sustainable farming

Life Skills Oasis Kenya is a group that was started by young people who identified the problems children living in informal settlements in Kiandutu Slums, Kenya were facing and decided to step in. Formed in the year 2009 and led by Newton Njoroge and Antony Maina, the group's major aim was to go to the community and address the problems of the community together with the members of the community rather than impose projects on them or try to get the children from the community to a different place like a children's home as other NGOs do. This uniquely places Life Skills Oasis Kenya in a position of trust with the community.

The group seeks to impart basic survival skills to children living in the Kiandutu area like; hygiene, self esteem, the dangers of drug and substance abuse, the importance of attending school, ways of identifying and exploiting talents and the importance of having a dream. To meet these objectives it has in place many methods like life skills classes, skits, plays, role-playing, games, educational trips and excursions. These are employed in a variety of projects that Life Skills Oasis Kenya has and continues to run.

One such project is Sack-Farming. Through its activities in Kiandutu, the group realized that the major cause of school drop-outs and children engaging in crime is due to lack of enough food. *A hungry man is an angry man* it is said and therefore he can do anything to get food to eat. To address this problem the group introduced a project that would see the children learn how to plant vegetables in sacks. They put soil in sacks, which are readily available at a very low cost and plant green vegetables. This is a project of its own kind since it encompasses and addresses many problems that the community and the children face in their daily life.

Primarily, this is a project that teaches children personal responsibility. They are taught something which they implement and are charged with the task of watering and basically looking after the vegetables. Besides that, it is such a great

project that is actually being embraced in many informal settlements in Kenya since it is a type of farming that does not require a large piece of land which is already lacking with the type of unplanned urban development that characterizes these sort of informal settlements. As such it is a great form of farming that ensures the community in Kiandutu not only gets fresh vegetables but also grown in home ground by their members. It gives the community an alternative means of livelihood to complement the other means of livelihood that already exist.

It also addresses the problem of hunger. Through these farming the families of the children are able to get vegetables for home consumption and also save some that they can sell to other members of the community and use the extra money to buy other food stuffs. It ensures that the children get a balanced diet, are well fed and get food to carry to school. This in turn ensures that they remain in school and have the energy to concentrate and carry out the tasks they are assigned. Besides that a child who is well fed is a happy child, who will remain in school and not go out there in the streets to look for alternative ways of getting food.

It is important to know that since Life Skills Oasis Kenya has over 100 children under its membership, girls and boys; both genders actively take part in the Sack-Farming project. This sends a strong message to both boys and girls that they are all equally responsible for their welfare and that of the community that they live in. It is a well known fact that women, in most of the global south countries, wear the face of poverty and they are the majority of people engaging in agriculture. Through this project Life Skills Oasis Kenya is communicating an important message to these children in their formative years; that both girls and boys are equal human beings and should as such be treated equally and take part in activities that build the community together. This, it is hoped, will raise a generation of people with a mind shift that will eventually see the world as a place of equality and not inequality.

Finally, Sack-Farming by the children of Kiandutu ensures and secures the lives of future generations. It is a mean of sustainable farming since it is environment friendly and does not incur high costs of production which makes it appropriate for urban farming. Similarly, by

ensuring that the children remain in school it means that they are able to successfully go through their primary school education, proceed to secondary school and ultimately, it is hoped, enroll in the university. This addresses a very serious challenge that not only affects families living in urban informal settlements but also families living in rural Kenya; Inter-generational Poverty. These children, for the fact that they maintain constant school attendance, are able to grow into responsible adults and secure means of livelihoods in a variety of careers for themselves and the families they in turn raise. This way the cycle of inter-generational poverty is broken and the community undergoes positive change which in turn means that the nation also undergoes positive change into a developed nation. Sack-Farming as a result sows forth seeds of sustainable development in the community and the country at large.

Judyannet MUCHIRI

*Student at Institute of Social Sciences,
Akdeniz University, Antalya, Turkey*

HYDROPONICS

Hydropony is the type of greenhouse cultivation, where there is no soil and plants are growing only with the help of fertilizers dissolved in the water. The term 'hydropony' comes from two Greek words: 'hydro' (ydros) which means water and 'pony' (ponos) which means labour. So in other words, hydropony is the type of cultivation that deals with working with water.

Hydropony is not something new. Plants that were growing in the Babylonian gardens were the first hydroponic cultures in human history. However, the first organized research about hydropony started during the 17th century. In the middle of the 19th century, Sachs (1860) and Knop (1861) were able to grow plants only with water and nutrients. Nowadays, horticulturists know that a plant needs 16 different nutrients on specific amounts, in order to grow and develop: carbon, oxygen, hydrogen, nitrogen, phosphorus, potassium, sulphur, calcium, magnesium, iron, chlorine, manganese, boron,

zinc, copper and molybdenum. Over the last 40 years, hydropony has been applied in almost all greenhouse cultures. Roses, gerberas, chrysanthemum, carnations, lilies, tomatoes, cucumbers, eggplants, peppers, zucchinis, strawberries are only some of the cultivations where hydropony is applied. The reason why hydropony is spread so much is because of its advantages: the quantity of the yield is higher, the pest and the diseases that arise from the soil are absent, while the quality of the product that is produced is supreme. Plants grow ideally because all the nutrients are provided via the hydroponic solution on the optimum amount, while the greenhouse climate is controlled by the computer. The only disadvantage of hydropony is that requires money to be invested for the equipment.

Many types of cultures have been developed over the last years. Plants can grow either on a substrate that will provide support or in no substrate and the plants can float on a pool filled with the solution.

In the first case, organic and inorganic substrates have been developed. The most common inorganic substrates are perlite and rockwool. Perlite is eco-friendly because it is an ore and that's why it is very cheap, so many producers prefer to grow their plants in it. The biggest disadvantage of perlite is that can hold only the 1/4 - 1/3 of the solution (waste of fertilizers) that is given via the irrigation system and also that the pH and the conductivity of the solution can change very easy. Rockwool can hold good amounts of solution, but it is also very sensitive to changes on pH and conductivity. On the other side, rockwool is not eco-friendly. After it's been used it cannot be thrown away because it doesn't break down (it is very stable), so there is a problem with the waste. Over the last years, in Netherlands and in other countries they have started to use the waste-rockwool as bricks in order to build streets and other constructions.

The most common organic substrate is 'coco soil', which comes

from the cover of coconuts. It is eco-friendly, can hold a great amount of the solution and can preserve the pH and the conductivity of the hydroponic solution, but it is quite expensive.

If the plants are growing on a pool filled with the hydroponic solution, then the plant is stabilized on plastic or styrofoam and the root is constantly inside the solution. Maximum use of the solution takes place, but there are two disadvantages on this; firstly this type can be applied only in some plants, usually poas (lettuce) or small shrubs and secondly is that this system need specific equipment that will mix the hydroponic solution, adjust it to the optimum and also oxygenate it.

If the draining solution is thrown then the system of cultivation is called 'open system'. Open system of cultivation is the most common, because it is cheap and there is no need for specific equipment. The biggest disadvantage of this system is that is not eco-friendly, because during the cultivation takes place an

enormous waste of water and fertilizers. That's why this system is not recommended in places where water is valuable.

If the draining solution is recycled, then the system of cultivation is called 'closed system'. In this case, the draining solution is collected in a tank, filtered, sterilized with UV and then a computer with the help of electrodes is estimating the amount of every nutrient on the solution. Then, the appropriate amount of every nutrient is added and the pH is adjusted. This solution will be used hundreds of times to the plants. Closed system is considered the most developed system in hydropony, because there is no waste of water or nutrients. The only disadvantage of this system is the high cost of equipment that is needed. This type of cultivation is recommended in places where water is valuable.

A variation of hydroponics was developed during the 80's and it is called 'aeroponics'. Aero (aeras) in Greek means air, so aeroponics is the type of cultivation that deals

with working with air. In this type of system (closed system), the plants are growing without substrate and their root is on the air. In order to the plants to absorb the nutrients, the root is sprayed with the hydroponic solution every few minutes, while the draining solution is recycled. On that way, the minimum amount of the hydroponic solution has been used for the production. The biggest disadvantage of aeroponics is the need for specific facilities and equipment that is raising the total cost of production. Hydroponic cultures and aeroponics are widespread across the world, while NASA and other space agencies use them in order to produce vegetables outside Earth. Recently, a great talk has started about the first space mission on Mars and hydroponics is the key technology for the accomplishment of the task.

Georgios F. TSANAKAS
*PhD, Department of Horticulture,
 Aristotle University of Thessaloniki,
 Greece*

AMENAJĂRI ACVATICE FASCINANTE

Motto: "Apei i-a fost dată puterea de a deveni seva vieții pe pământ" - Leonardo da Vinci

Apa, element primordial al vieții și componentă de nelipsit în designul peisajului, exercită o influență profundă asupra psihicului uman, prin numeroasele efecte create. Peisajele pot fi personalizate de o amenajare acvatică specifică, iar paletile de forme, materiale și soluții tehnice pun la dispoziția arhitectului o multitudine de posibilități dintre care acesta să aleagă ceva adecvat stilului său. Am selectat pentru acest articol patru amenajări acvatice distincte, care frapază și fascinează privitorul prin ingenuitate și mister.

Nouă fântâni plutitoare (Nine floating fountains), Osaka

Lucrarea peisagistică intitulată "Nouă fântâni plutitoare", concepută special pentru expoziția mondială anuală din Osaka de către arhitectul și peisagistul japonez Isamu Noguchi, se distinge de multe alte creații din sfera peisagisticii prin iluzia vizuală pe care o generează. Aceste fântâni arteziene inconfundabile imprimă monumentalitate și măreție prin efectele de sculpturalitate și grafică flexibilă: rigiditatea cuburilor intră în contrast cu fluiditatea apei. Efectul care impresionează este că ele par a pluti, deoarece sub perdeaua de jeturi piloni solizi susțin cuburile. Aceste fântâni pot fi un exemplu de bun gust și autenticitate în arhitectura peisajului.

Fântâna artistică din Gara Osaka (Train station water fountain)

Această fântână, realizată de compania japoneză Koei Industry (www.koeiaquatec.co.jp), este localizată în Osaka, Japonia, în corpul sudic al complexului gării orașului, un loc în care se organizează adesea întruniri și manifestări publice.

Fântâna redă privitorului, cu fidelitate, ora exactă și diferite tipare cu flori, note muzicale etc. Toate acestea sunt concepute din jocuri grafice de apă, planificate computerizat.

Aparent, totul se reduce la o perdea de apă, însă cel mai inovativ

aspect este faptul că un sistem de microprocesoare picură apa într-o modalitate programată, pentru a uimi trecătorii cu motivele florale și jocurile complexe. O simplă căutare pe internet vă pune la dispoziție videoclipuri ce redau funcționalitatea unică a acesteia.

Cascada restaurant din Filipine (Labasin Waterfalls)

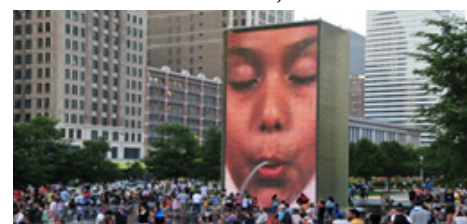
Dacă în mod obișnuit, un restaurant atrage clientul prin bucătăria caracteristică, restaurantul din Villa Escudero, Quezon Province-Filipine, atrage privirile oricărui turist prin amplasarea sa la baza unei cascade. De fapt, este vorba de un bazin hidroelectric, inițial construit pentru a aproviziona cu apă vila „Escudero Plantation” și o fabrică de deshidratat nuci de cocos. Mesele restaurantului sunt poziționate în imediata apropiere a deversorului, oferind turiștilor posibilitatea de a-și relaxa picioarele obosite în apă, în timp ce iau pranzul. Construcția peisagistică este originală, posibil unică în lume, oferind publicului său nu numai posibilitatea de a se bucura de un element acvatic deosebit, ci și de alte facilități turistice, precum un muzeu și o piscină.

Fântâna Coroanei Millenium Park, Chicago (Crown Fountain)

Fântâna Coroanei reprezintă o creație peisagistică interactivă, care combină latura artei publice cu cea a sculpturii video și cu tangibilitatea apei. Proiectată de artistul catalan Jaume Plensa și executată de arhitecții Krueck și Sexton, amenajarea a fost deschisă publicului începând cu iulie 2004, costurile construcției și designului amenajării ridicându-se la 17 milioane de \$.

În funcție de condițiile climatice, fântâna funcționează în perioada mai – octombrie, apa revărsându-se intermitent și tăsnind prin câte o duză de pe cele două turnuri de 15.2 m înălțime fiecare. Interacțiunea fizică dintre public și apă este dusă dincolo de simplitatea unui joc tipic copiilor. Fântâna Coroanei a fost și este un motiv

controversat al Parcului Millennium. Chiar dinainte de a fi construită, ediliile erau îngrijorați de faptul că înălțimea fântânii ar putea agresa cadrul estetic tradițional al parcului. În final, acest element și-a stabilit locul în cultura pop a orașului Chicago, fiind o componentă peisagistică inedită, care înfățișează atât imagini din peisajul înconjurător, cât și imagini ale rezidenților care vizitează parcul în număr mare, tocmai în speranța de a se vedea pe ecranul acestei fântâni contemporane.

Alexandra-Elena CIOCAN
Facultatea de Horticultură Iași,
Specializarea Peisagistică
Anul IV

ILUMINAREA ARTIFICIALĂ A GRĂDINILOR

La o primă impresie, iluminarea grădinii nu pare importantă, însă dacă acordați puțină atenție acestei idei, veți vedea că lumina artificială poate avea un efect deosebit, oferind personalitate spațiilor.

Cum putem face dintr-o grădină banală peste zi un spațiu atractiv seara? Putem folosi câteva felinare mărunte așezate în centre de interes, sau instalații cu leduri albe sau galbene aranjate inspirat de jur împrejurul grădinii.

Corpurile de iluminat pentru grădină pot fi de mai multe feluri, în funcție de scopul și forma lor.

Pot fi felinare pentru aranjamente de plante, de talie mică și cu

lumina îndreptată în jos. Pentru iluminarea plantelor se folosesc becuri cu incandescență, care nu denaturează culorile, sursa luminoasă fiind amplasată la 30-40 cm deasupra masei de flori, de regulă pe o tija. Mai există și felinare de grădină de inspirație clasică, sau în stil medieval, ce aduc o atmosferă elegantă plină de romantism, sau pot fi realizate în stil modern.

Alegerea unui model depinde de stilul grădinii, dar și de arhitectura casei. Unele tipuri de felinare nu au nevoie de conectare la sistemul electric.

Corpurile de iluminat, prin formă, înălțime și mod de aranjare sunt în sine obiecte decorative. Dispunerea lor poate crea imagini nocturne foarte

atractive: aliniamente înalte sau joase de surse luminoase la același nivel, efecte de perspectivă, cercuri de lumini, etajări sau dispersii de lumini, jocuri computerizate de lumini proiectate pe ziduri decorative sau dalaje.

DELTA DUNĂRII

“Locul unde se plămădește un nou uscat”

Pot afirma, cu mâna pe inimă, că nu există o limită a minunilor naturale din țara noastră, iar Delta Dunării ocupă un loc fruntaș! Astfel, acest colț de Rai a fost recunoscut pe plan mondial ca fiind cea mai mare rezervație de ținuturi umede din Europa.

Nu știu câți dintre voi știți sau, dacă știți, vă mai amintiți de la lecțiile de geografie despre acest colț feeric cu care am fost binecuvântați, așa că mă simt mândră să fiu eu persoana care vă poate reîmprospăta memoria și, după cum îmi place să spun ... să purcedem, dragilor!

Dunărea izvorăște din Germania și adună afluenții din zece țări, traversând patru capitale europene. După un traseu de aprox. 2860 km formează, la vărsarea sa în Marea Neagră, una dintre cele mai frumoase delte din Europa și chiar din lume.

Delta Dunării, cel mai tânăr pământ al țării, își are originile în urmă cu aproximativ 13000 de ani și acoperă o suprafață de cca. 5500 km², suprafață ce crește anual cu 40m, datorită celor 67 milioane tone de aluviuni depuse de către fluviu. Valoarea de patrimoniu natural universal i-a fost recunoscută prin includerea, a peste jumătate din suprafața sa, în Lista Patrimoniului Mondial Cultural și Natural (decembrie 1990).

Delta Dunării este un adevărat paradis faunistic și floristic, găzduind peste 7400 specii de plante și animale.

Aici viețuiește 98% din fauna

acvatică europeană, întreaga faună de odonate, de lepidoptere acvatice și de moluște gasteropode din Europa și tot aici își găsesc refugiul mamifere rare, cum sunt nurca europeană (*Mustela lutreola*), vidra (*Lutra lutra*) și pisica sălbatică (*Felis silvestris*). Amfibienii sunt reprezentați prin două specii de caudate și șase specii de anure, iar reptilele prin 12 specii, majoritatea șerpi.

În flora Deltei Dunării au fost inventariate aproape 3000 de specii de plante. Specific este faptul că aprox. 70% din vegetația deltei este dominată de stuf (*Phragmites australis*), papură (*Typha angustifolia*) și asociații de Scirpetum. În apele Deltei crește o bogată floră submersă, plutitoare și amfibie, iar de-a lungul unor gârle și canale străjuiesc coloane de sălcii. În alte locuri, pe grinduri, se găsesc păduri, pășuni, fânețe sau chiar terenuri agricole. Între brațele Chilia și Sulina, pe grindul fluvio-maritim Letea, se găsește pădurea Letea, rezervație forestieră care adăpostește plante rare, cum ar fi liana de origine est-mediteraneană *Periploca graeca*.

Vegetația de sarături ocupă 6% din total, dezvoltându-se pe soluri salinizate și soloncauri marine.

Populația Deltei are un mod de viață neschimbat de secole. Implantarea umană discretă a permis supraviețuirea uimitoarelor ecosisteme din Deltă. Întinderea mare a apei explică numărul mic al locuitorilor (în jur de 22000 de locuitori), cu toate că sporul natural este mult peste media țării (7-8‰). Mobilitatea teritorială cunoaște deplasări definitive și deplasări temporare pentru lucru, studii etc.

Populația Deltei Dunării este grupată în 15 localități rurale și două orașe: Tulcea și Sulina.

Tulcea, poarta de intrare în Deltă, are cu puțin sub 100 000 de locuitori. A fost construit pe locul așezării geto-dace Aegyssus, datat acum 2 600 de ani, și menționat cu actualul nume în 1595 pe harta lui Paolo Giordani. Este un oraș cu funcție navală, industrială și turistică.

Sulina, cel mai estic oraș al țării, situat la gura brațului Sulina, este orașul românesc cu cea mai mică altitudine (3,5m), port de intrare a vaselor maritime pe Dunare.

Acestea fiind spuse, sper că v-am trezit cât de cât interesul pentru a merge și a descoperi acest paradis, pentru a fi cu un pas înaintea celorlalți!

Elena-Adina CHIRIAC
Facultatea de Horticultură Iași,
Specializarea APUT
Master Anul I

“CRAMELE COPOULUI”

S.C. Vini Com Copou S.R.L. Iași

Podgoria Iași este situată în est-nord-estul Podișului Moldovenesc, în zona de contact a Câmpiei colinare a Moldovei cu Podișul Central Moldovenesc. Pe colinele nordice ale Bahluiului se găsește Centrul viticol Copou, în care erau crame cu tradiție de multe secole. În inima Copoului se află o crămă unde pe vremuri se adunau la un pahar de vin, la o discuție, sau chiar la o sindrofie, personalități celebre ale Iașului, precum Păstorel Teodoreanu, Mihail Sadoveanu și mulți alții. Este vorba de localul vinicol denumit sugestiv „Cramele Copoului”.

Situată pe strada Viticultorilor nr. 6, crama este structurată pe trei niveluri: la parter se găsesc birourile administrative și marea sală de degustare, la demisol, sala de maturare a vinurilor în vase din stejar, iar la peste cinci metri adâncime se află beciul pentru învechirea vinurilor în butelii din sticlă. Prelucrarea primară și depozitarea vinurilor se realizează într-o clădire adiacentă, dotată cu utilaje moderne, ce are o capacitate de stocare de peste 750 000 litri. Suprafața de vie cultivată din jurul cramei este de 14 hectare pe care se află soiuri nobile precum Aligoté, Fetească regală, Muscat Ottonel, Riesling italian, Sauvignon blanc și Traminer. Pe lângă recolta proprie, crama procesează și struguri achiziționați

din alte centre viticole ale țării și chiar din Republica Moldova. Din anul 2007 crama se află în administrarea societății *Vini Com Copou*, membră a Grupului Pieta.

Oferta comercială a S.C. Vini Com Copou S.R.L. Iași cuprinde 15 sortimente de vinuri, dintre care opt sunt recolta anului 2013; iar dintre acestea vom prezenta două:

- **PĂSTOREL 2013 DOC-CMD, vin alb, demisec, 11,8% vol. alcool.**

Unul din cupajele consacrate ale acestei crame a fost obținut prin amestecul a două vinuri Aligoté din ani consecutivi (30% din 2012 și 70% din 2013). Contribuțiile celor două vinuri sunt complementare: pe lângă notele puternice de prospețime conferite de vinul tânăr se pot depista tentele de vin matur, cum ar fi mirosul de flori, fructe coapte și miere, iar zaharurile remanente (7 g/L) îmbracă armonios senzațiile gustative complexe.

- **MONTREGAL 2013 DOC-CMD, vin alb, demisec, 11,8% vol. alcool**

Vinul Montregal însumează virtuțile a doua soiuri cultivate în podgoria Iași: Fetească regală (60%) și Muscat Ottonel (40%). Obținut prin macerarea în comun a strugurilor celor două soiuri, cuvée-ul obținut păstrează caracteristicile specifice ale acestora. Aroma este tipică Muscatului, cu note florale expresive, dar delicate, iar gus-

tul este potențat de Fetească prin aciditatea sporită, ce denotă prospețime și voioșie, complementară cu dulceața conferită de zaharurile nefermentate (11 g/L). De asemenea, vinul prezintă un post-gust ușor amărui, plăcut.

Precizăm că aici mai găsiți și vinurile de vinotecă, precum:

1.FETEASCĂ ALBĂ 1975 – 11,5% alcool, sec.

Soi românesc a cărui existență în cultură se pierde adânc în istorie, Feteasca albă are cea mai largă răspândire în podgoriile Moldovei. Vinul este de înaltă calitate, sec, de culoare chihlimbarului, ce impresionează prin buchetul de învechire, cu mirosuri de fructe coapte și miere, al cărui gust amintește de migdale și nuci verzi.

2.SAUVIGNON BLANC 1975 – 11,8% alcool, sec.

Sauvignon blanc este un vin demisec, cu o culoare galbenă-chihlimbarie, cu reflexe verzui. Are aromă destul de intensă, amintind-o pe cea de iasomie sau de mirosul florilor de soc. Vinul se distinge printr-un buchet complex de învechire, care-i accentuează unicitatea prin arome de caise coapte și migdale. Gustul este fructuos, învăluit într-o aromă-buchet care îl face plăcut și tentant.

3. BUSUIOACĂ DE BOHOTIN 2009 – 11,3% alcool, demidulce.

Busuioaca este un vin cu o corpolență deosebită, cu un parfum inconfundabil, amestec de trandafir, busuioc și coriandru, ce îi dau o notă aparte, rar întâlnită la alte vinuri aromate. Aroma sa este unică, aducând a caprifoi și a piersici coapte, suculente, cu o armonie perfectă de zaharuri, alcool și aciditate. Gustul dulce are

câteodată o aromă sensibil amăruie de migdale.

4. ALIGOTÉ 2009 – 11,9% alcool, sec

Vin a.l.b de calitate superioară obținut din struguri culeși la maturitate deplină, Aligoté are o culoare galben-verzui, o aromă minerală, specifică, puțin ierboasă, cu gust echilibrat, fructuos, îmbietor, revigorant, ce denotă prospețime.

5. RIESLING DE RHIN 2009 – 12% alcool, sec.

Vin semiaromat, cu nuanțe subtile de trandafir și flori de câmp, cu accente de măr verde și pepene galben, Rieslingul de Rhin se remarcă prin aciditate ridicată, cu gust onctuos, echilibrat, cu tente vegetale și citrice și textură specifică.

Dr. ing. Tudose Ștefan-SANDU-VILLE

S.A. "DIONYSOS MERENI" "

- o întreprindere model ce ne formează ca specialiști

Întreprinderea S.A. "Dionysos Mereni" este o întreprindere vitivinicolă situată în regiunea vitivinicolă Codru (Centru) a Republicii Moldova, la cca. 30 km de orașul Chișinău, în satul Merenii Noi, raionul Anenii Noi.

Pentru început, ne vom referi la unele repere istorice ale întreprinderii.

Istoria S.A. "Dionysos Mereni" începe în anul 1959, fiind strâns legată de istoria culturii vinicole din Republica Moldova. Întreprinderea a fost fondată ca fabrică de prelucrare vinicolă primară în sistemul "Moldvinprom" a ex-URSS. Au fost montate șase linii moderne în flux pentru prelucrarea strugurilor, cu o capacitatea de producție de 10 t/h fiecare. Capacitatea de producție a întreprinderii era de 10000 tone struguri pe sezon, iar pentru acest volum de producție au fost instalate rezervoarele necesare pentru păstrarea și prelucrarea vinului materie primă.

Pe parcursul celor 37 de ani, întreprinderea a produs vinuri materie primă de calitate. Noțiunea de calitate nu suportă grad de comparație, de aceea s-a renunțat și la noi la expresia „vinuri de calitate superioară” destinate întreprinderilor prelucrătoare din republicile fostei Uniuni Sovietice. În acea perioadă se produceau următoarele categorii de vinuri materie primă:

- vinuri materie primă pentru producerea vinurilor spumante;
- vinuri albe de masă;
- vinuri aromate, roșii și albe;
- vinuri alcoolizate (fortificate) de struguri.

Vinurile în vrac se realizau conform dispozițiilor "Moldvinprom"-lui și se transportau în cisterne, pe calea ferată.

În anul 1996, după procesul de

privatizare, s-a început o nouă etapă în istoria întreprinderii. Întreprinderea a fost reorganizată în societate pe acțiuni de tip deschis.

A fost instalată o linie nouă, italiană, pentru ambalarea vinurilor din struguri și activitatea întreprinderii a trecut treptat la realizarea produselor îmbuteliate.

Până în anul 1999, întreprinderea și-a sporit volumul producției îmbuteliate în sticle și a fost inclusă în rândul celor 15 întreprinderi lider ale ramurii din republică. Se îmbuteliază vinuri de masă, de o calitate stabilă, în special pentru piețele tradiționale ale producătorilor de vinuri.

Începând din anul 1999, întreprinderea a inițiat programul de producere a vinurilor de elită.

Specialiștii întreprinderii și vinificatorii invitați în mod special (Stratan Constantin, Curdov Stepan) au lansat proiectul pentru producerea vinurilor de elită la S.A. "Dionysos Mereni". Pentru producerea acestor vinuri, se colectează cele mai bune soiuri de struguri (Merlot, Malbec, Chardonnay, Cabernet Sauvignon, Riesling, Muscat Ottonel, Rară Neagră etc.), din diferite regiuni ale Moldovei (Crețoaia, Mereni, Taraclia, Cahul, Cimișlia, Hîncești ș.a.).

Întregul sector de producție a fost remodelat pentru a folosi cele mai performante tehnologii din vinificație, fapt ce permite valorificarea integrală a potențialului strugurilor.

Concomitent cu aceste lucrări, se desfășoară activități de promovare a vinului S.A. „Dionysos Mereni” pe piețele externe. Până în prezent vinurile produse de S.A. „Dionysos Mereni” au primit 62 medalii, fiind menționate cu premii prestig-

ioase la diferite concursuri internaționale: CHARDONNAY DU MONDE (Chaintre, France), INTERVIN (Toronto, Canada), INTERNATIONAL WINE CHALLENGE (London, UK), INTERNATIONAL WINE AND SPIRIT COMPETITION (London, UK), VINALIES INTERNATIONALES (Paris, France), CHALLENGE INTERNATIONAL DU VIN (Bordeaux, France), CONCOURS MONDIAL DE BRUXELLES (Belgium) și multe altele. Comercializarea lor se face în 18 țări ale lumii (Rusia, Ucraina, Belarus, SUA, Germania, Japonia, Australia ș.a.), iar numărul acestora e în creștere continuă.

Întreprinderea este înzestrată cu secția de producție, care cuprinde: secția primară, secundară, de îmbuteliere și cea de maturare. Fiecare secție este înzestrată cu utilaje noi care sunt fabricate din materiale inox, dar se păstrează și utilajele vechi care s-au menținut într-o formă excelentă. Secțiile auxiliare sunt: mecanizare, energetică, auto, construcții și reparații, secție de distilare și utilizare a subproduselor vinicole și depozitarea materialelor. În cadrul întreprinderii se află și laboratorul chimic și microbiologic, care este bine dotat cu materiale și aparatură modernă.

Natura a creat în Moldova condițiile necesare pentru această ramură. Condițiile climatice, solul și relieful deluros al regiunii noastre sunt favorabile pentru viticultură. Speram ca în viitor să se dezvolte mai intens această ramură, deoarece ea se evidențiază ca fiind o ramură principală pentru Republica Moldova.

În prezent, întreprinderea S.A. „Dionysos Mereni” produce următoarele mărci de produse vinicole - Carlevana Raritet; Carlevana Rezerva; Carlevana Limited Edition; Carlevana Four Hills; Mereni; Rezerva Mereni; Mirodia.

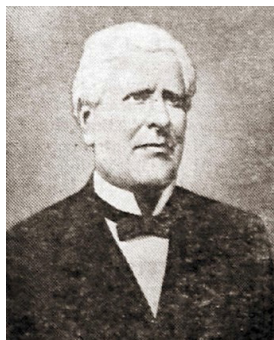
Stagiul de practică, cu durata de cca. 3 luni, desfășurat la această întreprindere pe parcursul anilor terminali de facultate, ne-a permis să ne adaptăm la condițiile producției și să ne însușim mai bine particularitățile tehnologiei de producere a strugurilor și a vinurilor.

Alisa TIMOFTI,
Diamanta POPOV

Specialitatea Viticultură și Vinificație,
Facultatea Horticultura, Universitatea Agrară de
Stat din Moldova
Anul IV

ION IONESCU DE LA BRAD

Ion Ionescu de la Brad, născut la 24 iunie 1818 și decedat la 31 decembrie 1891, a fost un revoluționar pașoptist român, membru de onoare al Academiei Române. S-a născut cu numele de Ion Isăcescu, fiind fiu de preot. În cursul vieții a activat ca agronom, economist, savant și scriitor. Printre personalitățile secolului al XIX-lea care au militat cu energie și devotament pa-

triotic pentru propășirea poporului român, numele lui Ion Ionescu de la Brad se află la loc de cinste. A studiat în țară la Academia Mihăileană din Iași, apoi a urmat în Franța agronomia, științele naturii și științele economice.

În mai 1845, luând contact la Mânjina cu Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu, C. Negri, V. Alecsandri și cu alți patrioți români, a aderat cu însuflețire la programul de eliberare națională și socială dezbătut cu acest prilej.

În timpul revoluției de la 1848, din inițiativa lui Bălcescu, guvernul revoluționar l-a chemat pe Ion Ionescu de la Brad la București, unde, în calitate de vicepreședinte, a condus Comisia proprietății, alcătuită din deputați, țărani și boieri.

Ion Ionescu de la Brad a participat la revoluția din 1848 atât în Moldova, dar mai ales în Muntenia, unde a fost chemat de Nicolae Bălcescu și Ion Heliade Rădulescu pentru a-i ajuta în formularea revendicărilor în scopul realizării reformei agrare. Revoluția a fost înăbușită de armata turcă și conducătorii revoluției, inclusiv Ion Ionescu de la Brad au fost arestați și transportați la Constantinopol. Aici ei aveau statutul de deținut politic.

După câteva săptămâni a reușit să evadeze împreună cu alți conducători ai revoluției, trecând apoi în Transilvania, unde a stat până la mijlocul lunii februarie 1849. Acolo a vizitat taberele revoluționarilor români și pe prefecții lor: „Solomon, Dobra, Buteanu și pe vestitul Iancu”, cum însuși mărturisește cu admirație într-o scrisoare către Nicolae Bălcescu.

Exilul în Turcia, impus de înăbușirea revoluției,

s-a prelungit opt ani și patru luni, timp pe care Ion Ionescu de la Brad l-a consacrat preocupărilor științifice, îndeplinind și unele funcții ca: expert și consilier imperial, director al Școlii de agricultură de la San-Stefano, administrator al domeniilor din Tesalia ale marelui vizir, unde a înființat o școală profesională de agricultură și trei ferme model mici pentru țăranii greci.

După întoarcerea din exil, în 1857, Ion Ionescu de la Brad a fost primul director al Institutului de Statistică din Moldova, apoi profesor de contabilitate, economie politică și financiară la Iași. Pentru susținerea drepturilor țăranimii, el a înființat patru gazete, cea mai

cunoscută fiind „Țăranul român” (1861-1863).

Bun cunoscător al problemelor rurale, Ion Ionescu de la Brad a fost consultat de Alexandru Ioan Cuza la alcătuirea legii pentru reforma agrară. El a fost numit inspector general al agriculturii pentru toată țara (1864-1869), funcție în care a îndrumat aplicarea reformei agrare.

O bună parte a vieții sale, timp de 22 de ani, el a condus ferma-școală de la Brad, unde a practicat o agricultură model, aplicând metode dintre cele mai avansate pentru acele timpuri. Ca deputat al țăranilor, Ion Ionescu de la Brad a militat cu energie pentru cauza celor mulți și nevoiași. Cu competența și autoritatea sa recunoscută, el a reprezentat țara la congrese internaționale, expoziții în străinătate și multe altele.

Ca recompensă pentru creația lui științifică, a fost ales membru corespondent și apoi membru de onoare al Academiei Române și membru al Societății de statistică din Londra.

A fost o personalitate care s-a bucurat de admirația opiniei publice internaționale și care a contribuit la „îmbogățirea” tezaurului gândirii și științei mondiale.

Sursa: Curs „Istoria Horticulturii”
Prof. dr. Neculai MUNTEANU

1. Congresul Științific Internațional - Științele vieții, o provocare pentru viitor

La peste o sută de ani de la înființare, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară "Ion Ionescu de la Brad" din Iași continuă să rămână un pol al învățământului superior și al cercetării științifice în domeniile științelor agronomice.

În toată această perioadă, indiferent de greutățile inerente care au apărut și de schimbările majore care s-au petrecut în dezvoltarea socială a țării, universitatea a rămas consecventă misiunii sale de formare a specialiștilor pentru agricultură, horticultură, zootehnie, medicină veterinară, ingineria mediului și inginerie alimentară.

Pentru realizarea acestui deziderat, un rol deosebit de important a revenit cercetării științifice desfășurate de cadrele didactice ale universității și de studenți, în colaborare cu alte universități, cu unitățile de cercetare din zonă, din țară și din afara hotarelor țării.

În fiecare an, universitatea și-a propus să reunească cercetători și specialiști atât din domeniile agronomice cât și din ingineria mediului și industria alimentară pentru ca, pe de o parte, să-și împărtășească din rezultatele cercetărilor proprii iar, pe de altă parte, să găsească, împreună, cele mai bune soluții care să conducă la creșterea producției, la îmbunătățirea calității acesteia, la siguranța alimentară a populației și la securitatea mediului ambiant.

Organizat sub patronajul Ministerului Educației Naționale și al Consiliului Național al Cercetării științifice din Învățământul Superior, **Congresul Științific Internațional - Științele vieții, o provocare pentru viitor**, s-a desfășurat în perioada 23 - 25 octombrie 2014, la Iași și și-a propus să promoveze cele mai noi rezultate ale cercetării, dezvoltării și inovării în diversele discipline care țin de științele vieții și să încurajeze crearea unor poli ai cercetării de excelență în domeniu.

2. Ecologizare Campus USAMV IAȘI

Această acțiune a avut loc în ziua de 5 noiembrie 2014, în campusul USAMV Iași. Au participat, ca și în anii trecuți, studenții universității noastre. Prin acest lucru, demonstrăm că putem lucra în echipă și că respectăm mediul înconjurător așa cum trebuie. Susținuți tot timpul de conducerea universității, dar și de cea a facultăților, reușim să încadrăm acest eveniment din viața studentescă, într-unul reușit, care ia amploare în fiecare an. Vă așteptăm la anul, să fiți alături de noi!

3. Balul Bobocilor al Facultății de Horticultură

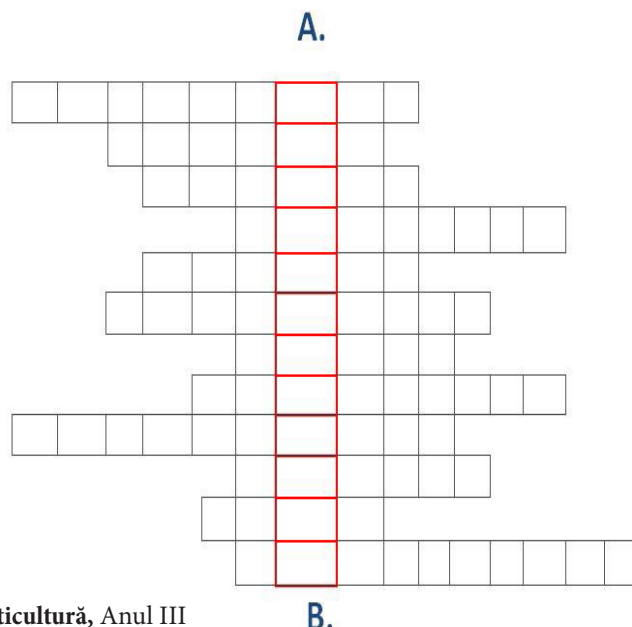
Acest eveniment dedicat studenților din anul I și nu numai, va avea loc în data de 26 noiembrie 2014, în Club Skye. Vom încerca, împreună cu organizatorii și bobocii să facem spectacol și la final, să împartim veselie, dar și premiile pentru Miss & Mister Boboc. Vă așteptăm în număr cât mai mare, pentru a ne bucura împreună de încă un an și de a le arăta colegilor noștri mai tineri, ce înseamnă distracția.

4. Ziua Națională a României

Un eveniment care se desfășoară, ca în fiecare an, pe 1 Decembrie și care ne încearcă, pe fiecare dintre noi, cu emoții puternice. Este o zi în care trebuie să ne bucurăm și să sărbătorim ziua noastră, a românilor și să arătăm ce înseamnă să fii român cu adevărat!!! Așa că, haideți să ne pregătim pentru această zi specială și să o sărbătorim așa cum se cuvine!

Rebus

1. Floare cu spini din familia Rosaceae.
2. Totalitatea petalelor unei flori, formează...
3. Flori ce încep să se deschidă.
4. Persoană care se ocupă cu îngrijirea florilor.
5. Științific este *Syringa vulgaris*, iar popular...
6. Vestitorul primăverii este...
7. *Paeonia officinalis* sau...
8. Olanda este cunoscută ca țara...
9. Aparține genului *Chrysanthemum*.
10. Un mănunchi de flori formează...
11. Casa unde se țin florile pe timp de iarnă.
12. Cutie cu flori la balcon.

HORTICULTURĂ

Pret
7 RON